

ได้เวลาสมควรอำลาจาก อภิวัตตบงกชบทศรี
 ทั้งพระเนตรจสุขสบายดี รถเคลื่อนที่ออกจากวัดทัศนาศนา
 ชมคูคลองเมืองเก่าแต่ปางหลัง ซากหักพังมิให้เห็นอยู่ตรงหน้า
 พระนารายณ์โปรดให้สร้างแต่นานมา ให้สมญาเมืองหน้าด่านอีสานเรา
 ไกด์นำพามาวัดนันทหมายเพื่อน เป็นอนุสรณ์คอยเตือนว่า
 เกิดชาติใดภพใดให้ได้มา เป็นสามีภรรยาทุกชาติไป
 สามีย่าสร้างไว้แทนความรัก ผูกสมักรักแท้อันยิ่งใหญ่
 อนุสรณ์ความรักอันเกรียงไกร ขอบอกไว้นามวัดศาลาลอย
 ออกจากวัดทัศนาศนาไปก่อน กราบขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์อุทิศผล
 ขออำนาจพระไตรรัตน์ทั่วสากล ในกุศลที่ได้ร่วมกันมา
 ขึ้นรถรางชมเมืองไกด์บอกเล่า มีกำแพงเมืองเก่าเล่ากันว่า
 เพื่อป้องกันศัตรูรุกทัพมา ก่อนจะถึงพารามิคูคลอง
 โปรดให้ขุดคูคลองกวางไว้ เมื่อมีภัยป้องกันได้เต็มที่
 ทางเข้าออกสี่ทางนครนี้ ยุทธวิธีป้องกันเหตุเภทภัยพาล
 ชมเมืองเก่าไกด์เล่าแล้วเศร้าจิต เจ้าอนุวงศ์ยกทัพประชิดบ้าน
 จากเวียงจันทร์ยกทัพมารุกราน ย่ำรวบรวมชาวบ้านป้องกันภัย
 ทั้งชายหญิงถือดาบพาดฟันสู้ เข้าห้าห้าศัตรูหากกลัวไม่
 พร้อมนางสาวบุญเหลือร่วมกายใจ จนข้าศึกล้มตายพ่ายแพ้ไป
 ชาวเราเอกว่าจะมีวันนี้ ไม่รู้จักชีวิตรสสลาย
 บรรพบุรุษต่อสู้จนตัวตาย ทั้งหญิงชายเลือดไหลนองกองพุทธา
 ได้ฟังคำบรรยายไกด์คนหล่อ เดินทางต่อชมสถานบ้านคุณย่า
 ไกด์ชี้บอกบริเวณที่ผ่านมา เป็นเคหาบ้านเก่าเนาว์สบาย
 บ้านเลขที่ 836 ยังมีอยู่ ได้มาดูได้มาเห็นแล้วใจหาย
 บริเวณบ้านย่าน่าเสียดาย เดิมนี่กลายเป็นสถานค้าขายกัน
 ชมเมืองเสร็จขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ คุณครูเดชมณีจกกระเป่า
 ยิ้มแก้มตุ่ยจ่ายเงินอีกแล้วเรา เพื่อพวกเขาครูยอมจ่ายไปหลายพัน
 ขึ้นรถได้คว่าไมค์ส่งเสียงร้อง วันนี้ต้องไปพบเพื่อนหายโศกศัลย์
 ไม่ได้พบกันมาเสียเนิ่นนาน ไอ้จ้อเพื่อนฉันเป็นอย่างไร
 ชมสวนสัตว์สำราญเต็มที่ บางขณะเสียสิ่งลึกลับทั้งหลาย
 ทั้งแรดหมีวัวควายอีกมากมาย ทั้งกวางทรายอึ้งเห็นเป็นบุญตา
 แดดก็ร้อนเดินไปที่สวนน้ำ ช่างเย็นฉ่ำน่าเล่นเป็นหนักหนา
 แต่ผู้คนมากมายเหลือคณา เป็นอันว่ามาได้มาเห็นก็เป็นพอ
 ได้เวลาสมควรจำต้องจาก เพื่อไปซื้อของฝากน้องและพี่

